

A 204. §. első bekezdésének első és harmadik sorában és a második bekezdés 2-ik sorában: *a szállítás helyett: az usztatás*; továbbá az előbekezdés első sorában *szállítók helyett: fausztatók* teendő. Végre ugyane §. marginájába *szállítás befejezése helyett: usztatás befejezése* teendő.

A 205. §. első sorában: *15 nap helyett: 30 nap* teendő.

A 206. §. első sorában, e szó után: *vagy közbeszurandó: oly folyón vagy patak-szakaszokon, melyeken engedély kívántatik meg. (181. §.)* — Ugyane §. második bekezdésének első sorában e két szó: *vagy tutajozás* törlendő.

A 208. §. második bekezdése törlendő.

A 210. §. a következő szövegezéssel helyettesítendő: „*A jelen törvény életbe léptetésének idejét annak kihirdetése napjától számítandó 1 év alatt, a kormány külön rendelet által határozza meg.*“

A 211. §. első sorában e szó elébe: *ezen*, közbeszurandó: *és az erdélyi részekben fennálló erdészeti szabályok.* — Ugyane §. második sorában: *helyeztetik* helyett: *helyeztetnek* teendő.

Az Országos Erdészeti-Egyesület által a földmívelési ministeriumhoz intézett előterjesztés az erdőőri szakoktatás ügyében.

Nagyméltóságú Földmívelési Ministerium! Az Országos Erdészeti-Egyesület, a hazai erdőgazdaság körében hosszabb időn át szerzett tapasztalatok útján, arról győződött meg, hogy az ország erdőállományának igen jelentékeny részét képező magán erdőbirtokok, részint üdvös gazdasági fejlődésnek nem indulható, s részint pusztulásban, vagy már satnyult helyzetben lévő erdőségei: egyfelől a folytonos tömeg- és értékkevesbületnek, másfelől a sülyedett és folyton rosszabbul

gazdasági helyzetnek, részint azért is vannak kitéve, mert általában véve azt mondhatni, hogy hiányzik az értelmes műszaki szolgálat legelemibb teendőihez szükséges, és csekélyebb anyagi jutalmazással beérő segédmunkaerő, s mert erdeinknek még ma fennálló külterjes gazdasági kezelésénél, s illetőleg azok jövedelmének csekélyebb voltánál fogva, különösen a kisebb terjedelmű erdőtesteknél, a birtokosnak is hiányzik az erdejéből nyert anyagi haszon azon fokozottabb mérve, mely megengedné azt, vagy az illetőt arra serkentené, hogy ugy magánérdeke szempontjából, mint a közgazdasági tekintetben is fontos jövővel és értékkel bíró erdőségei gazdasági kezelésénél, szakavatottabb munkálkodásra képes egyéneket alkalmazhasson.

Az erdőgazdaság magasabb szakszerű vezetésére, valamint az ily vezérlet mellett végrehajtandó gazdasági kezelésre szükséges intéző és gazdálkodó szakférfiak ma már elegendő számban vannak Magyarországon, s ilyeneket a selmeczi erdőakadémia jövőre is oly számban fog nevelhetni, mely az ország ebbeli szükségletét mindenkor bőven kielégíthetendi.

Nem áll így azonban erdőgazdaságunkra nézve az annak üdvös fejlődhetésére és jövedelmezőbbé tételére nem kevésbé szükséges műszaki segédmunkaerő ügyében. Az erdőbirtokosok ma jobb erők hiányában oly egyéneket kénytelenek az erdei segédszolgálatra alkalmazni, kik az erdő természetéről, annak mikénti kezeléséről és neveléséről a legnélkülözhetlenebb alapfogalmakat is alig bírják, s működésük igen csekély kivétellel főleg csak a fatolvajlások megakadályozására irányzott őrzési szolgálatból áll, s minthogy az ily egyének, sem az erdő természetét nem ismerik, sem a kellő benső érzékkel nem bírnak, az erdő iránt igen gyakran még az egyszerű őrzési teendőket sem végzik megfelelő sikerrel.

A természeténél fogva nagy tőkét lekötve tartó s hazánkban, kevés kivétellel, nagy üzleti költséget is igénylő

erdőgazdaság a földmivelés minden ága között leginkább megkívánja azt, hogy a körében alkalmazott munkaerő a legterjedelmesebb mértékben kihasználtságát, s ugyanezért csak igen ritka esetekben, és a fatermesőket értékesíteni nem tudó erdőkben válik nélkülözhetővé az, hogy az erdő megőrzésére alkalmazandó személyzettől az erdő nevelése, kezelése és használása körében további műszaki segédszolgálatok ne kívántassanak.

Az, a kinek az erdőben való jelenléte az őrizet szempontjából szükséges, a mellett, hogy ebbeli hivatása megrövidítést szenvedhetne, legtöbbször akadály nélkül végezheti el azon műszaki segédszolgálati teendőket is, minők a csemeteültetés, épület-, szerszám- és tűzifavágatás, szénítés, áterdőlés, magvak gyűjtése, pergetése és kezelése, faszállítás, usztatás, tutajozás és utcsinálás, munkások és fuvarosok felügyelete, a különféle természetű vágások vezetése stb., melyek az őrizetere bizott erdőben rendszeren előfordulnak. Igen kíváncsú tehát, hogy az, ki az őrizetre alkalmaztatik, egyszersmind képességgel is bírjon arra, hogy a megjelölt erdei munkálatok teljesítéséhez szükséges kisebbfokú műszaki teendőket végezhesse, a mi az erdőbirtok szempontjából még annnyival is fontosabb, mert a pusztá őrizetre alkalmazott egyénnek is kell oly díjazást adni, mely egy hasonló sorsú munkáscsalád mindennapi megélhetésére szükséges, egy ilyen egyén azonban kellő betanítás vagy kiképzés után szintén elvégezheti a szakképzett erdőőről megkívánható szakbeli teendőket is.

Az Országos Erdészeti-Egyesület az erdőőrök szakképzésének elősegítése, terjesztése és általánosabbá tétele iránt lépéseket tett ugyan már az által is, hogy megfelelő szakkönyvek megírására jutalmakat tűzött ki, s ezen szakkönyveket illető körökben ajánlotta, az ezen uton elért siker azonban — bár kétségkívül tetemes javulást eredményezett — még nem tekinthető olyannak, mely az egyesület részéről a további

lépések megtételét feleslegessé tenné, különösen pedig szemben azzal, hogy az erdőtörvénynek közelebbről várható megalkotása után még élénkebben lesz érezhető azon szükség, mely a műszaki segédszolgálatok végzésére is képes erdőőrök alkalmazását igényli.

Az Erdészeti-Egyesület a szakképzett erdőőrök nyerhetésének kérdését annak mély jelentőségű fontosságához mért beható gondoskodása tárgyává tette, közgyűlési tanácskozása körébe vonta, e célra külön kiküldött szakbizottságtól kért véleményt s az igazgató válaszmány részéről is külön alapos megvitatás alá vette és mindezen alkalmakkor azon meggyőződés jutott érvényre, hogy a műszaki segédszolgálatra képes erdőőrökben érzett hiányon a hazai erdőállomány kellő megóvhatása és fenntartása, mint szintén az erdők okszerűbb kezelhetése végett és a már közelebbről várható erdőtörvény sikeresebb végrehajthatása végett is, lehető legelőbb és a legkiterjedtebb uton és módon kell segíteni.

Erre az egyesület igazgató válaszmánya, illetőleg közgyűlésének véleménye szerint legalkalmasabban két uton lehetne törekedni, vagy rendes szakiskolák felállítása és a magánerdőtiszteknek erdőőrök nevelésére való serkentése által, vagy olyképen, ha az állami kezelés alatt álló erdőknél az illető erdőhivatalok útján és segítségével eszközöltetnék a szükséges szakbeli kiképeztetés. Minthogy azonban az egyesület a kívánt szakoktatás mielőbbi életbeléptetésének sürgős szükségessége mellett sem zárkozhatik el az elől, hogy az ország jelenlegi pénzügyi helyzetét figyelembe ne vegye, azon nézetben van, hogy, ha a jelen pénzviszonyok között az iskolák életbeléptetése nem volna kivihető, addig is, míg ez megtörténhetnék, a kir. kormány felkéressék, hogy az állami kezelés alatt lévő erdőbirtokon az erdőőri szakoktatás rendszeresítése iránt intézkednék, s erre nézve az illető erdőhivatalok mellé kellő szak-

erőket adván, ezekkel a szakképzés kivitelét teljesíttesse, másfelől az egyesület is mindent megteendő a maga részéről arra, hogy a magán erdőbirtokosok erdőseégeiben és erdőtisztjei útján hasonló tanítás eszközöltessék. A mint ezen alternatív javaslat bármelyike a kir. kormány helyeslését és elfogadását megnyeri, kész leendő az egyesület a megfelelő részletes tervezetet előterjeszteni, valamint javaslatot adni az erdőőri szakvizsgák letételére szükséges ismeretek minimumát összeállítva magában foglaló tankönyv és általában a tanításnál vezérfonalul használható könyvek iránt is.

Az előadottak alapján van szerencsém tehát a nagyméltóságú ministeriumot tiszteletteljesen kérni, miszerint az erdőőrök szakoktatásának mikénti eszközölése iránt fennebb körvonalozott egyleti véleményünket bölcs megfontolás alá venni, s velünk lehető mielőbb közölni méltóztatnék abbeli határozatát, hogy a megjelölt módok mindenike, vagy melyikének tüzetesebb alkalmazása által kívánja az erdőőri szakoktatás teljesítését foganatosítani, melybeli bölcs határozat vétele után kész leendő az igazgató választmányunk a megfelelő részletes tervezetet és költségvetést haladéktalanul előterjeszteni, mely utóbbira vonatkozólag azonban már előre is megjegyezni kívánjuk, hogy az általunk fennebb kilátásba helyezett tervezetek szerint a felmerülhető költségek az illető erdőgazdaságok kezelési költségeibe lesznek beolvaszthatók, miután első helyen az illető erdőgazdaságok czélszerűbb kezeléséhez szükséges anyagot, illetőleg munkaerőt teremtenék s így a kitűzött cél elérhető leendő a nélkül, hogy e czímen az államköltségvetésbe egy külön tételnek kellene felvételnie.

Az Országos Erdészeti-Egyesület nevében.

Budapest, 1878. márczius-hó 17-én.

Tisza Lajos s. k.,
elnök.